

DOMNILOR, NOI VREM SĂ-L VEDEM PE ISUS

Crede numai, crede numai,

Totul e posibil, crede numai.

În timp ce ne plecăm capetele, mă întreb câți de aici ar dori să fie amintiți în rugăciune? Ridicați mâinile și faceți-vă cauza cunoscută. În ordine. Haideți să ne rugăm.

Tată ceresc, Îți suntem recunoscători pentru privilegiul de a ne aduna din nou împreună înaintea venirii Domnului. Fă ca această adunare să nu fie una obișnuită, ci să fie o adunare în dragostea și părtășia Ta. Te rugăm să-i mântuiești pe toți cei ce vin la aceste adunări, să-i umpli cu Duhul Sfânt pe cei ce doresc aceasta și să vindeci fiecare persoană bolnavă sau în nevoie. Ajută-ne să stăm liniștiți și respectuoși așteptând răspunsul Tău pentru care ne-am rugat atât de mult.

Binecuvântează-l pe păstor, pe fratele Vick, pe fratele Boze, pe ceilalți predicatori și pe toți prietenii noștri, în timp ce ne încredințăm în mâna Ta împreună cu toată clădirea, în Numele lui Isus Hristos, astfel încât totul să se facă spre slava și gloria Ta. Amin. Amin. Puteți să vă așezați.

Este un privilegiu foarte mare să fiu aici, fiindcă am așteptat mult să am parte de această părtășie cu voi. Azi dimineață i-am spus păstorului că unul din cele mai importante puncte ale călătoriei mele a fost să-l întâlnesc pe fratele Vick și să am parte de această părtășie cu el și cu voi, oamenii de aici. Eu nu vin des la New York, pentru că locuiesc în Tucson, Arizona și de obicei predic acolo, în Vest. Chiar după această campanie, ne pregătim să mergem peste hotare, într-un tur al lumii.

Cu siguranță, Domnul mi-a dat un mare privilegiu să pot veni la New York și să fiu cu voi chiar înainte de plecarea în acest tur. Eu n-am venit aici ca să reprezint o anumită biserică, o anumită denominațiune sau un anumit crez, cum s-ar putea să credeți, ci Îl iubesc pe Domnul, așa cum Îl iubiți și voi, și am venit ca să-L slujim împreună.

Poate ziceți: „După cum spui, frate Branham, noi Îl iubim pe Domnul!” Așa este, noi Îl iubim cu toții pe Domnul și împreună facem o unitate.

Eu am lucrat ca electrician și am învățat că poți avea o sârmă și mult curent, dar nu este eficient dacă nu are împământare. Tu obții rezultatul numai atunci când pui împământarea. Vedeți? Noi trebuie să avem ambele capete ale sârmei pentru ca aceasta să lucreze corect.

Astfel, eu pot ține o predică minunată, dar dacă nu este crezută de nimeni, nu este de nici un folos. Dar dacă se găsește cineva care să o creadă, devine folositoare. (Un frate spune: „Noi credem!”). Mulțumesc, frate. Aceasta este bine. Îmi place acest „Noi credem!” fiindcă de aceea suntem aici.

Eu cred cu adevărat că suntem în fața unui mare eveniment, care este venirea Domnului. Noi știm că trebuie să se întâmple ceva pentru că lumea se află sub o presiune prea mare. Ceva nu este în ordine și toată lumea știe aceasta. De aceea, cred din toată inima că ne aflăm în fața unui mare eveniment și că acest mare eveniment este a doua venire a Domnului Isus. Eu cred că El Își va turna Duhul Său peste noi și că ne va descoperi lucrurile pe care va trebui să le facem ca să fim pregătiți pentru venirea Lui.

Îmi dau seama că am făcut un lucru mare venind aici cu fratele Vick și cu acești frați, pentru că în locul acesta sunt mulți bărbați vestiți și vorbitori influenți. Într-o zi l-am auzit pe fratele William Booth-Clibborn spunând ceva despre o întâlnire îndelungată cu biserica Rock Church. Am pronunțat bine numele? Biserica Rock Church. Eu obișnuiam s-o numesc tot timpul „Biserica Stâncă.” Prin această

biserică au trecut mulți bărbați renumiți și mult timp am dorit să pot veni și eu aici ca să-i întâlnesc. Este o onoare să mă aflu la același amvon de unde îi ascultați pe fratele vostru Boze, pe doctor Lee Vayle și pe alți predicatori mari. Acest lucru mă face să mă simt mic, dar sunt aici ca să-mi aduc și eu aportul meu. Poate că degetul pare mic în gândirea noastră, dar cu toate acestea trebuie să rămână deget, pentru că avem nevoie de el.

Astăzi vom avea un text cunoscut, pe care îl folosesc în adunare atunci când încerc să explic ceva diferit. Apoi, în seara aceasta vom avea un rând de rugăciune și ne vom ruga pentru bolnavi. Azi dimineață am avut ocazia să întâlnesc câțiva oameni din „Biserica Stâncă”, scuze, am vrut să spun biserică Rock Church (Biserica Piatră). Eu spun „stâncă” în loc de „piatră”, iar fratele Boze mi-a zis că vorbesc așa pentru că sunt din vest.

Azi dimineață m-am întâlnit cu câțiva frați din biserică aceasta și după ce am pus lucrurile la punct, le-am zis: „Haideți să revizuim încă o dată.” Ei mi-au dat o mulțime de numere de rugăciune și au spus: „la-le și dă-le fiului tău să le împartă la bolnavi.” Fiul meu era plecat împreună cu câțiva frați, iar când s-au întors, nu au știut că trebuie să se procedeze în felul acela, așa că nu au reușit să dea numerele la timp. Totuși, cred că au anunțat deja că le vor da mâine, în felul în care au decis s-o facă.

Eu m-am gândit că ar fi bine să fac o scurtă introducere la ceea ce voi vorbi, pentru că atunci când vine vorba de vindecarea divină sau de orice alt subiect din Biblie, cea mai mare problemă este că oamenii încearcă să caute acel lucru departe în trecut sau undeva în viitor, atât de departe încât nu pot vedea că este chiar lângă ei, și astfel nu-l pot atinge. Cel ce face aceasta este diavolul, pentru că Biblia spune clar că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* (Evrei 13.8). El rămâne pentru totdeauna același Dumnezeu, iar când găsește oameni credincioși, dovedește că este la fel de mare ca în trecut. Eu cred că această Biblie este nici mai mult, nici mai puțin decât Cuvântul lui Dumnezeu. Mai mult, cred că Dumnezeu poate face lucruri care nu sunt scrise în Biblie, pentru că este Dumnezeu, dar câtă vreme îl văd făcând lucrurile care sunt scrise aici, știu că sunt în ordine. Dacă El ar face doar cât este scris, ar fi suficient pentru mine, deoarece

văd că acolo scrie: „*Dar El era străpuns pentru păcatele mele, zdrobit pentru fărădelegile mele. Pedepsa care îmi dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui sunt tămăduit.*” (Isaia 53.5). Aici este sfârșitul călătoriei mele.

El ne-a făgăduit că ne va ridica în ziua din urmă, așa că așteptăm ziua aceea. Mulți sfinți scumpi așteaptă acel ceas. Dumnezeu trebuie să judece lumea, și noi credem că va veni o zi când o va face prin Isus Hristos, așa că trebuie să se găsească undeva un Etalon după care va face judecata.

Dacă nu s-ar găsi acel Etalon, ar fi o mare confuzie, pentru că mulți oameni spun: „Sunt creștin și denomi-națiunea mea este de la Hristos.” Astfel, dacă în seara aceasta aș merge la catolici și i-aș întreba: „După ce Etalon credeți că va judeca Dumnezeu lumea?” ei mi-ar răspunde: „După etalonul bisericii noastre.” Dacă aș întreba același lucru o denomi-națiune, ei mi-ar răspunde: „După etalonul bisericii noastre.” Poate ei nu spun aceasta afară, dar faptele lor dovedesc ce gândesc. Atunci care biserică are dreptate? În felul acesta nu am ști încotro să mergem. Dar judecata nu se va face după etalonul unei denomi-națiuni sau al unei grupări, ci după Cuvântul Lui. Acesta este Etalonul Lui, pentru că în Ioan 1.1 scrie: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi,*” „*Același ieri, azi și în veci.*” (Ioan 1.1,14; Evrei 13.8). Deci acesta este Etalonul după care va judeca El lumea; aceasta este Cartea după care va trebui să răspundem în ziua aceea, și am încredere că El ne-o va deschide în săptămâna aceasta, prin mesaje evanghelice și interpretarea Cuvântului Său, pe care ni le va da așa cum este scris, după care Se va arăta viu printre noi.

Noi putem spune multe lucruri, fiindcă omul are dreptul să spună ce dorește, dar atunci când spune Dumnezeu un Cuvânt, Acela este Adevărul. Dacă Dumnezeu spune un lucru, vine și îl dovedește, așa că nu mai este loc pentru nici o întrebare, din moment ce totul este în ordine.

Cred că această predică este înregistrată, dar dacă vreți, puteți urmări textele biblice citite. Voi vorbi din nou duminică, așa-i frate Vick? Duminică dimineața sau

seara? În toată săptămâna voi vorbi doar seara. Nu voi avea nici un serviciu dimineața. În ordine.

Câți dintre voi doresc să avem un serviciu de rugăciune? Ridicați mâinile. Oh, majoritatea! Cred că nouăzeci și nouă la sută din cei prezenți. În ordine. Vindecarea divină nu reprezintă tot mesajul. Cineva a spus că vindecarea divină a reprezentat optzeci la sută din slujba lui Isus, dar fratele Bosworth, un om cu frică de Dumnezeu, obișnuia să spună că vindecarea divină este numai momeala din cârlig. Tu nu îi arăți peștelui cârligul, ci îi arăți momeala. Înseamnă că vindecarea divină este un lucru minor. Tu nu poți termina școala cu examenul dintr-o materie minoră, dar el te conduce spre materia importantă. Așa este.

Fiecare Cuvânt din Biblie este adevărat, de aceea cred că putem să ne ancorăm sufletele pe fiecare Cuvânt din Ea. Este Cuvântul lui Dumnezeu, și chiar dacă eu nu pot să-L cuprind în întregime, sunt sigur că poate fi dus la îndeplinire dacă avem suficientă credință, dacă credem cu adevărat.

Acum vom citi din Evanghelia lui **Ioan 12.20-21**. S-ar putea ca pentru mulți din cei care au mai fost la adunările mele, acest text să fie familiar, deoarece îl folosesc ca introducere pentru ceea ce vreau să vorbesc în restul săptămânii. Este vorba de **Evrei 13.8 și Ioan 12.20-21**.

„Niște greci, dintre cei ce se suiseră să se închine la praznic,

***s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat și au zis:
„Domnule, am vrea să vedem pe Isus.”***

Din textul acesta voi lua doar câteva cuvinte: **„Domnule, am vrea să-L vedem pe Isus.”** Și **Evrei 13.8:**

„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”

Sunt sigur că în seara aceasta vorbesc în numele multora când spun că inimile noastre flămânzesc să-L vadă pe Isus Hristos, așa cum au flămânzit și inimile acelor greci, pentru că nimeni nu poate auzi de El fără să vrea să-L și vadă. Dorința inimii mele a fost întotdeauna să cunosc realitatea, iar faptul că am o experiență bogată compensează puțin lipsa mea de educație.

Eu am avut de-a face cu multe alte religii, ca budismul, islamul, etc., pe care le-am întâlnit în călătoriile pe care le-am făcut în jurul lumii, și am avut ocazia să le cercetez pe fiecare în parte. În concluzie, cred că există o singură religie adevărată, și aceasta este creștinismul, pentru că este singurul care poate dovedi că Întemeietorul lui nu este mort.

Musulmanii țin tot timpul un cal lângă mormântul lui Mahomed, deoarece cred că el se va ridica într-o zi și îi va conduce spre victorie. Dar el este mort de câteva sute de ani. La rândul lui, Buda a murit tot de câteva mii de ani. El a fost un mare filozof chinez. În ce privește credința noastră în Hristos, El a trebuit să moară ca să ne salveze. Însă spre deosebire de ceilalți, noi putem arăta un mormânt deschis, iar Viața Lui se reflectă în noi conform făgăduinței pe care ne-a dat-o, dovedind astfel că este viu și nu mort.

Desigur, dacă vei spune aceasta într-o țară străină, printre mahomedani, ei vor spune: „Profetul nostru este reflectat în viața noastră, însă el nu ne-a făcut nici o promisiune. Dar Isus al vostru a făcut aceste promisiuni, iar noi așteptăm să vă vedem pe voi, învățătorii creștini, făcând lucrările pe care a promis El că le veți face.” Vedeți acum ce se așteaptă?

Aici a fost prins fratele nostru Billy Graham de către învățătorul acela mahomedan. El i-a zis: „Adu câțiva oameni și aduc și eu, și voi face cu ei ce faci și tu.” El a câștigat provocarea adresată fratelui nostru, dar într-o zi, acel învățător va provoca persoana greșită și se va întâmpla lucrul pe care-l cere, pentru că Isus Hristos este

Același ieri, azi și în veci.

Conform Scripturii, noi ar trebui să fim epistole vii. Biblia spune că noi suntem epistole scrise. Dacă în seara aceasta ne este foame și sete să-L vedem pe Domnul Isus Hristos, ca și creștini credincioși ar trebui să-l reflectăm atât de mult Viața, încât să fim cu adevărat reprezentanții Lui. Fiecare creștin ar trebui să reprezinte și să reflecte Viața lui Isus Hristos. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Eu cred că fiecare creștin ar trebui să reflecte Viața lui Isus Hristos, fiindcă El a spus în Ioan 14.12: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu.”* Noi știm că acesta este adevărul și că suntem reprezentanții Lui. Dacă susținem că Hristos trăiește în noi, și El trăiește cu adevărat în noi, ar trebui să facem ceea ce a făcut Hristos; ar trebui să-i reflectăm Viața.

Dacă eu sau tu am spune că în noi este viața lui Shakespeare, ar trebui să scriem poemele pe care le-a scris el, pentru că Shakespeare trăiește în tine. Dar dacă ai spune că trăiește Beethoven în tine? Ai fi un mare compozitor ca Beethoven, pentru că Beethoven ar trăi în tine. Atunci nu ai mai fi tu însuși, ci ai fi Shakespeare sau Beethoven.

Dar dacă în tine trăiește Hristos, vei trăi Viața lui Hristos. Vedeți? Așa trebuie să fie dacă El trăiește cu adevărat în voi. Tu nu poți trăi cu El, pentru că El trebuie să trăiască în tine; trebuie să-ți ia locul, iar tu trebuie să-L reprezinți în toate lucrurile.

Prima Biserică L-a reprezentat ca niște epistole vii, pentru că Viața Lui trăia în ei. Dar eu nu pot compara biserica noastră cu ei. Oricât îmi este de greu să spun aceasta și oricât îi iubesc pe oameni, eu trebuie să fiu sincer și să spun adevărul. Astfel, nu pot spune că ceea ce văd acum în bisericile noastre, Îl reflectă pe Hristos așa cum Îl reflectau cei de la început. Ei știau că erau cu Isus. În Fapte 3, vedem că după vindecarea ologului de la Poarta Frumoasă, cei doi pescari, Petru și Ioan, au fost în stare să răspundă la toate întrebările pe care le-au pus saducheii, deși erau fără școală. Ei au putut înțelege acele lucruri deși nu aveau nici o educație și nu erau predicatori învățați; ei erau doar niște pescari, dar fuseseră cu Isus și din

cauza aceasta se purtau la fel cum s-a purtat și Isus cu ei.

Dacă trăiești lângă cineva mai mult timp, începi să-i imiți felul de a fi. Astfel, ar fi bine ca noi să nu fugim să trăim ca lumea, ci să stăm cu Isus până când Viața Lui se reflectă în viața noastră.

Așa se purtau ucenicii. Oamenii au știut că ucenicii au fost lângă Isus, pentru că vorbeau ca El, se purtau ca El, vindecau ca El și fiecare răspuns pe care-l dădeau era ca al Lui; erau la fel de inspirați ca El și oamenii știau că El trăia în ei. Așa ar trebui să fim tot timpul și noi, credincioșii. Ucenicii s-au purtat ca El pentru că au umblat destul de mult timp cu Isus.

Biblia ne vorbește în cartea Împăraților despre un bărbat numit Iosafat, care era un om bun. Tot acolo ni se vorbește despre fiul lui Ahab, Ioram, care urma obiceiurile tatălui său și ale împăratului Edomului. În vremea aceea, moabiții au declarat război Israelului, și Ioram care domnea după tatăl său, Ahab, l-a chemat în ajutor pe Iosafat, împăratul lui Iuda. Iosafat era un om drept și ar fi trebuit să nu aibă nici o legătură cu această persoană nedreaptă. Creștinii fac de multe ori acest lucru, fără să se gândească.

Ei au plecat la drum prin pustie, iar după șapte zile au rămas fără apă, așa că împăratul lui Israel a zis: *„Vai! Domnul a chemat pe acești trei împărați ca să-i dea pe mâinile Moabului!”* (2Împărați 3.10).

Dar Iosafat, care era un om drept, și-a amintit că Dumnezeu era încă viu, așa că a întrebat: *„Nu este aici niciun proroc al Domnului, prin care să putem întreba pe Domnul?”* (v. 11). Și unul dintre slujitorii împăratului lui Israel a răspuns: *„Este aici Elisei, fiul lui Șafat, care turna apă în mâinile lui Ilie.”*

Și Iosafat a zis: „Cuvântul Domnului este cu el.”

Priviți această asocieră. Ei știau că acel bărbat se asociase cu un profet adevărat; știau că Elisei avusese acea companie și ca urmare trebuia să aibă o viață curată și dreaptă. De ce? Pentru că crescuse sub tutela marelui profet Ilie.

Oh, cum ar fi dacă biserica de astăzi ar sta numai cu Hristos, sub tutela Duhului Sfânt, fără să lase Cuvântul pentru vreun crez sau altceva de felul acesta și L-ar crede așa cum este scris? Atunci oamenii de pretutindeni ar ști că tu ai fost cu Isus; toți și-ar da seama de aceasta.

Astăzi suntem într-o situație foarte rea pentru că privim la un seminarist învățat și credem că-L găsim pe Hristos acolo. Da, astăzi mergem la școli; ne trimitem băieții la seminarii unde învață să vorbească frumos și convingător și să țină cuvântări mari. Eu n-am nici o îndoială că sunt bărbați deosebiți, și-i găsești cu miile. Ei știu cum să organizeze un program, știu cum să stea pe platformă și să-L prezinte pe Hristos la oameni, dar știți care este problema? La urmă îți dai seama că majoritatea acestor lucruri sunt făcute de om și că omul acela nu este reprezentantul lui Hristos, ci un bun orator învățat să țină discursuri. Astfel, îi poți cere să țină o predică prin care să-i impresioneze pe oameni, prin gramatica și stilul lui, dar aceasta este ceea ce a învățat într-un seminar.

Cât de diferit a fost apostolul Pavel care a spus: *„Cât despre mine, fraților, când am venit la voi, n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită.*

Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere,

pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.” (1Corinteni 2.1,4-5).

Mai avem printre noi un grup de indivizi pe care oamenii îi numesc „prietenoși.”

Aceștia stau pe platformă și sunt niște comedianți buni; ei spun câteva glume și îi fac pe oameni să râdă, așa că oamenii vin de pretutindeni să le audă glumele. Poate că aceste glume nu sunt proaste, dar sunt spuse de la amvon, dar amvonul nu este un loc potrivit pentru spus glume. Acesta nu este un loc pentru glume, ci este locul pentru cea mai adâncă sinceritate. Problema bisericii de astăzi este că s-a îndepărtat de această sinceritate adâncă. Noi trebuie să fim sinceri până în adâncul inimii, pentru că Dumnezeu iubește sinceritatea. El ne vrea sinceri, dar noi nu suntem destul de sinceri.

Acești indivizi pot face lumea să râdă și să privească după ei, dar după părerea mea, un astfel de om este numai un comediant sau poate un clovn de amvon care îi distrează pe oameni. Noi trebuie să venim înaintea Lui cu cea mai adâncă sinceritate, veghind asupra venirii Domnului, pentru că El poate veni în orice moment. Noi nu știm când va veni acel moment, și nu avem nevoie de oratori, de comedianți și așa mai departe.

Apoi este o categorie de oameni care îl caută pe Dumnezeu privind la îmbrăcămintea oamenilor. Astfel, când văd venind pe stradă un om îmbrăcat în haine bisericesti, mulți se gândesc că arată ca Hristos. Eu nu am aceeași părere. Nu uitați că Hristos nici măcar nu s-a îmbrăcat cu astfel de haine, așa că nu îmbrăcămintea este cea care contează. *„Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, (fratele Branham spune: „îmbrăcămintea.”) ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt.”* (Romani 14.17).

Mulți oameni îl caută pe Hristos printre rudele lor și spun: „Mama mea este de atâția ani membra bisericii Cutare sau Cutare.” Ei privesc în felul acesta după Hristos: „Familia mea m-a crescut să fiu cutare sau cutare....” dar noi nu-L vedem așa pe Hristos.

Și Iosif și Maria au făcut greșeala aceasta odată. Ei erau oameni buni, dar într-o zi s-au dus la Ierusalim pentru praznic, iar la întoarcere L-au pierdut pe Isus. L-au căutat printre prietenii și rudele lor, dar nu L-au găsit, ceea ce se întâmplă de multe ori și astăzi. Astfel, oamenii încearcă să meargă undeva să-L găsească, dar

știți unde L-au găsit ei? Acolo unde L-au lăsat. Așa este.

Acolo Îl găsi și noi. Acela este locul în care Îl poate găsi biserica. Noi nu Îl vom găsi în lecturi și nici în comedienți, ci trebuie să mergem înapoi la ziua de Rusalii, când El a venit în biserică. Numai acolo Îl vom găsi, pentru că acolo L-a găsit și biserica primară. Nu la Conciliul de la Niceea, ci la Rusalii. Noi trebuie să mergem înapoi în timpul acela, pentru că numai așa Îl vom găsi. Trebuie să mergem până unde L-am lăsat și de unde putem să-i luăm Cuvântul fără să scoatem sau să adăugăm ceva la El. Credeți-L așa cum este, așa cum este scris! Dumnezeu a vegheat să-L păstreze curat și El este Etalonul după care vom fi judecați.

Grecii aceia nu se așteptau să vadă în Isus Hristos un orator și nu căutau un clovn de amvon, așa cum am spus mai devreme. Ei nu căutau așa ceva. Nu căutau un comediant, ci voiau să-L vadă pe El, persoana Isus Hristos. Ei tânjeau să-L vadă pentru că auziseră de El, iar *„credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.”* (Romani 10.17). El este Cuvântul, iar ei voiau să-L vadă pe Isus. Ei nu au spus niciodată că vor să-L audă, pentru că Îl auziseră deja, ci voiau să-L vadă. Ei nu au spus: „Noi vrem să-L auzim pe Isus,” ci au zis: „Noi vrem să-L vedem pe Isus!” Grecii aceia voiau să-L vadă. Acesta era motivul vizitei lor: să-L vadă, nu să asculte explicații despre El.

Prin toate mesajele intelectuale pe care le avem astăzi, putem descrie ceva astfel încât să ne formăm o imagine despre acel lucru, dar noi nu căutam aceasta în seara aceasta. Noi nu privim după mecanică, ci după Dinamică. Așa este. Noi avem mecanica religiei Biblice atât de bine pusă la punct, încât arată ca un tren mare cu treizeci și cinci de vagoane de pasageri care stă pe șine dar nu are abur. Ca să poată funcționa, mecanica are nevoie de dinamică. Astfel, ceea ce ne trebuie nouă acum este să vedem dacă ceea ce am învățat în toți acești ani este adevărat sau nu. Ni s-a explicat tot timpul, în seminarii și în biserici, așa că în noi a crescut dorința să vedem cine este această Persoană.

Voi ziceți: „Cum vei face aceasta, frate Branham?” Dacă ați observat, ei au venit la un slujitor al lui Hristos care a fost învățat ce să facă, nu la unul care să zică: „Stai

jos și îți voi explica!” El i-a dus direct la Hristos, pentru că pe El voiau să-L vadă. Vedeți? Ei au spus clar: „Noi vrem să-L vedem pe Isus!”, nu: „Am vrea să ne explici despre ce este vorba.” Ei voiau să-L vadă pe Isus. Dumnezeu a avut pe cineva ca Filip, care i-a luat și i-a dus la persoana Isus Hristos. Aceasta este ceea ce dorim să vedem și noi: Persoana.

Voi ziceți: „Bine, frate Branham, dar Îl vom vedea când va veni!” Așa este, dar El a făgăduit că în zilele din urmă va veni în Persoana Duhului Sfânt și că va fi cu noi și în noi, până la sfârșitul lumii. Și a mai spus că vom face și noi lucrările pe care le-a făcut El, iar în Evrei 13.8 scrie așa cum am spus și mai înainte, că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” Astfel, noi putem afla într-un singur fel Cine este El astăzi.

El nu poate fi găsit în cuvântări mărețe, pentru că sunt mulți oameni care pot să se ridice și să explice Cuvântul în așa fel încât să vă taie respirația. Prelegerea lor este frumoasă, dar curând ne dăm seama că este numai o cuvântare, o parte mecanică. Comediantul acela poate trece prin acele lucruri și acțiuni, dar nu este destul, pentru că nu aceasta este ceea ce căutăm. Noi îi vedem pe toți acești religioși cu robe lungi și așa mai departe, dar nu aceasta căutăm. Sigur că nu.

Noi căutăm Persoana Isus Hristos. Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci, ceea ce înseamnă că trebuie să fie așa, pentru că altfel Biblia a spus ceva greșit, iar eu cred că Dumnezeu nu va judeca lumea după ceva greșit.

Unde ne aflăm noi acum? Noi suntem în încurcătură, pentru că acest lucru înseamnă tot. Astfel, biserica aceasta spune: „Noi Îl avem pe Isus!” și așa mai departe, dar dacă L-ați avea, ați dovedi aceasta.

Singura modalitate de a afla ce este El acum, este să aflăm ce a fost atunci, pentru că El nu se schimbă. Dumnezeu nu poate să Se schimbe. El nu S-a schimbat niciodată, ci este Același ieri, azi și în veci. El trebuie să rămână Același; Cuvântul Lui trebuie să rămână Același și Planurile Lui trebuie să rămână Aceleași.

Noi am făcut tot ce am putut să ne îndepărtăm de Planul Lui, dar Planul Lui rămâne același și El este singura cale. Oamenii au încercat să creeze o cale prin care să-i aducă pe oameni în părtășie, dar au eșuat. Noi am încercat să-i organizăm într-o părtășie, dar și aceasta a eșuat, pentru că Dumnezeu are un singur Loc în care se întâlnește cu omul și acela este sub Sânge. În afara Lui nu este nici o părtășie. Așa este. De aceea, tu trebuie să fii sub Sânge.

Dacă am avea aici un preot catolic, un evreu ortodox, un nazarinean, un pelerin sfânt și un pentecostal, și fiecare ar sta pentru denomi-națiunea lui, toți s-ar certa toată ziua spunându-și unul altuia cât de mare este denomi-națiunea lui. Dar dacă ar veni sub Sânge și ar îngenunchea la cruce, s-ar cuprinde în brațe pentru că ar fi frați și ar avea ceva în comun. Știți ce? Toți cei născuți din nou au în comun Sângele lui Isus Hristos care îi curăță de orice.

Nu demult mi s-a povestit despre o familie care era pe punctul să se destrame. Bărbatul a ajuns la o neînțelegerere cu soția lui și voiau să divorțeze. Avocatul le-a zis: „Dacă vreți să nu ajungeți la tribunal, împărțiți între voi tot ce ați agonisit împreună pe timpul cât ați fost căsătoriți.”

Astfel, într-o zi s-au dus în camera de zi și au început să se certe cu privire la ceea ce aveau acolo. Apoi s-au dus în bucătărie și s-au certat pentru ce aveau acolo, repetând aceasta în fiecare cameră prin care au trecut. După o vreme au ajuns în podul casei unde aveau un cufăr în care țineau tot felul de lucruri vechi. Au început să scoată și lucrurile din cufăr, certându-se pentru fiecare în parte și zicând: „Acesta este al meu!” „Ba nu, este al meu!” și așa mai departe.

La un moment dat au ajuns la un obiect mic, iar când s-au repezit să-l ia, mâinile lor s-au încrucișat. Era o pereche de papucei de bebeluș. Dumnezeu le dăruise un copilaș și tot El îl luase înapoi. Cine putea spune că este al lui? Era ceva ce le aparținea la amândoi. Vedeți? Cu lacrimi în ochi, au pus papuceii între ei... Divorțul a fost anulat pentru că au găsit ceva ce avea însemnătate pentru amândoi. Înțelegeți?

Cred că și creștinătatea ar trebui să facă la fel, pentru că noi putem găsi ceva ce are însemnătate pentru fiecare dintre noi, și Acela este Hristos. Înseamnă că noi putem să ne luăm cu toții de mână și să stăm ca frați și surori în Hristos. Este El viu? Cu siguranță că este. El este viu pentru totdeauna și „*pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.*” (Ioan 14.19).

Priviți! Noi știm că El nu ar putea fi un mare profesor. Nu avem nici o mărturie care să ne arate că El ar fi mers la vreo școală, nici că S-ar fi îmbrăcat diferit de ceilalți oameni, pentru că toți se îmbrăcau la fel. El nu se îmbrăca la fel ca preoții sau ca oamenii religioși, ci era un om simplu.

Biblia a fost scrisă într-o limbă atât de comună, încât suntem siguri că El a folosit gramatica oamenilor simpli. Astfel putem citi că „*gloata cea mare Îl asculta cu plăcere.*” (Marcu 12.37). Înseamnă că intelectualii nu puteau să se asocieze cu o asemenea Persoană care folosea un limbaj popular sau ceva de felul acesta, pentru că era ceva umilitor pentru ei, și astăzi este la fel.

Din cauza aceasta a devenit Biblia o problemă: pentru că ei încearcă s-o interpreteze într-un limbaj înalt, când de fapt a fost scrisă în limbajul simplu al oamenilor de rând. Înțelegeți?

Dumnezeu Se smerește pentru că El reprezintă umilința. Omul care se umilește este pe calea spre biruință, dar cel care se înalță tot timpul, va fi umilit. De aceea trebuie să ținem minte că **creștinismul nu înseamnă să te împingi înainte și să te pui în fața altuia, ci să stai pe banca din spate și să-l lași pe celălalt să înainteze**. Acesta este creștinismul. Smerește-te pe tine însuși până acolo încât: „*Oricui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa.*”

Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două.” și: „oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-l și pe celălalt.” (Matei 5.40-41,39). El este Exemplul nostru în tot ceea ce trebuie să fim, așa că dacă Viața Lui se poate reflecta în tine, oamenii Îl vor vedea pe Hristos în tine.

Poate că în vremea aceea erau mulți bărbați care puteau face aceasta, dar Isus a fost deosebit de toți. Poate că mulți dintre ei puteau să se smerească și să meargă două mile în loc de una, sau să întoarcă și obrazul celălalt ca să fie lovit, dar Isus a fost deosebit de toți. Dumnezeu a stat întotdeauna cu Cuvântul Său, pentru că El nu-și schimbă niciodată Cuvântul. Să țineți minte aceasta!

Cu câteva minute în urmă am vorbit despre sânge. Când Adam și Eva au păcătuit în Eden, Dumnezeu a trebuit să-și aplice Legea, pentru că El este drept. Astfel, pedeapsa care a trebuit aplicată pentru păcatul săvârșit a fost moartea. *„Fiindcă plata păcatului este moartea...”* (Romani 6.23). Dar când ei au încercat să facă ceva, Dumnezeu a hotărât că este nevoie de sânge. Adam și Eva au încercat să-și facă șorțuri din frunze, dar acest lucru nu a ținut. Dumnezeu a cerut sânge și acest lucru nu s-a schimbat niciodată. Când o persoană a fost bolnavă și a vrut să fie vindecată de Dumnezeu, a primit vindecarea pe baza credinței în El. Dumnezeu nu a schimbat niciodată acest lucru, pentru că El este neschimbător.

Eu cred Biblia întocmai cum a fost scrisă, pentru că nici un Cuvânt pe care Îl spune Dumnezeu nu poate fi schimbat. Vedeți? El nu se poate schimba. Noi nu putem afla ceva mai bun, și nici Dumnezeu nu poate afla ceva mai bun, pentru că El este veșnic, iar noi suntem trecători. Noi facem greșeli, iar mâine vom ști mai mult decât știm astăzi, dar Dumnezeu nu este așa, pentru că El este veșnic, infinit, atotputernic, omniprezent și atotștiutor. El este Dumnezeu. Dacă n-ar fi toate acestea, n-ar fi Dumnezeu, ci ar fi mărginit ca și noi. Noi trebuie să ne amintim că El este Dumnezeu și Cuvântul Lui face parte din El. Cred că ați auzit cu toții zicala: „Omul este atât de bun cât sunt și cuvintele lui.” Acesta este adevărul. Dumnezeu nu este mai bun decât Cuvântul Lui.

Isus Se referea tot timpul la Cuvântul Tatălui Său: „Este scris, este scris!” În felul acesta l-a învins pe Satan: folosind Cuvântul. *„Este scris!”* El a venit în puterea Scripturii și a interpretării ei dar, deși Îl așteptau, oamenii acelei zile au trecut pe lângă El pentru că aveau o interpretare personală pe care nu au putut s-o lase deoparte. Ei voiau să se țină de învățătura lor.

S-ar putea ca și astăzi să se întâmple la fel. Înțelegeți? N-ar fi un lucru rău să se întâmple una ca asta? Noi avem totul pus la punct și avem atât de multă școală încât aproape că avem o hartă care ne spune timpul venirii Lui, dacă El va veni pe un cal alb sau pe un nor. Știm și cum trebuie să se întâmple, dar s-ar putea ca totul să fie complet diferit când va veni El. Desigur. Domnul a făcut așa și înainte. Aceste lucruri sunt atât de înșelătoare încât ei spun: „Trebuie să fie așa, pentru că așa spune Scriptura.”

Odată am spus ceva de genul: „În Matei 11.3 scrie că niște ucenici de-ai lui Ioan au venit la Isus și L-au întrebat Cine era El cu adevărat, fiindcă Ioan Botezătorul Îl prezentase, dar acum zăcea în închisoare. Și Isus le-a răspuns: „Stați până la sfârșitul serviciului, apoi duceți-vă și spuneți-i lui Ioan ce ați văzut.” El nu i-a trimis o carte în care să-i spună cum să se comporte în închisoare, nici nu le-a ținut o cuvântare intelectuală sau ceva de felul acesta, ci a zis: „Stați până la încheierea adunării, apoi mergeți la Ioan și spuneți-i ce ați văzut.” Apoi, în timp ce ucenicii au plecat, Isus i-a urmărit cum traversau dealul și a zis:

„Ce v-ați așteptat să vedeți când v-ați dus să-l ascultați pe Ioan? V-ați dus să vedeți un om îmbrăcat în haine moi, cu guler întors și așa mai departe? Cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților, unde sărută copilașii, îngroapă morții și așa mai departe. Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om clătinat înapoi și încolo ca o trestie?” Desigur, Ioan nu era așa, pentru că el nu a fost clătinat de nici o organizație sau altceva de felul acesta.

Și a continuat: „Atunci ce ați mers să vedeți? Un profet? Da, fiindcă el era mai mult decât un profet.” Ioan a fost cu adevărat mai mult decât un profet, pentru că el a fost legătura dintre lege și har; a fost mesagerul legământului acelei zile; a fost un om mare.

Și în timp ce spunea ce om mare era Ioan, Isus a mai spus: „*el este acela despre care s-a scris: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.”* (Maleahi 3.1, Matei 11.10).

Cu altă ocazie, ucenicii L-au întrebat: „*Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?*” Și El le-a răspuns: „*...Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut.*” (Matei 17.10,12). Toți acei oameni învățați erau în așteptarea premergătorului lui Isus. Ei erau învățați în Scripturi, erau cărturari și cunoșteau Scriptura de la „A” la „Z”, o cunoșteau pe dinafară și țineau cuvântări din Ea, știau fiecare Cuvânt, dar cu toate acestea nu au putut vedea că Ioan era Ilie. Nici măcar ucenicii lui Isus nu au văzut aceasta.

N-ar fi un lucru rău să vedem că într-o zi judecata va lovi pământul, iar noi să spunem: „De ce se întâmplă una ca asta? Mai întâi trebuie să aibă loc răpirea!” Și El să zică: „Răpirea a avut deja loc, dar voi nu ați știut nimic!” Vedeți? Se va întâmpla într-o clipă, într-o clipeală de ochi, când nimeni nu se gândește, pe furiș și voi nu veți ști niciodată aceasta. Dar eu vă spun că merită să fiți pregătiți pentru ceasul acela.

Haideți să vedem Cine a fost El. Noi aflăm că de îndată ce a fost botezat, Dumnezeu a venit peste El în forma unui porumbel, după care a fost dus patruzeci de zile în pustie ca să fie ispitit de diavolul. Acolo, El l-a biruit pentru prima dată pe Satan, prin Cuvânt, după care Și-a început slujba pământească.

Printre ucenicii Lui se afla un bărbat numit Andrei, care s-a dus și l-a adus și pe fratele său, Simon, la adunarea unde vorbea Isus. Când l-a văzut, Isus i-a spus că numele lui era Simon și că numele tatălui său era Iona. Aceasta a scos toată necredința din acel bărbat și astfel Petru L-a recunoscut că era Hristosul și a devenit ucenicul Său, pentru ca mai târziu să fie conducătorul bisericii din Ierusalim.

V-ați gândit vreodată ce l-a făcut pe Petru să creadă că acel Om era Mesia? Pentru că după Scripturi, Hristos trebuia să fie un profet. Așa le spusese Moise, care fusese ghidul și învățătorul lor: „*Domnul Dumnezeul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!*” (Deuteronom 18.15). Nu conta câți oameni intelectuali se ridicaseră între timp, Mesia trebuia să fie Profet și să arate semnul unui Profet.

Poate că în seara aceasta vorbesc multor evrei. Voi știți din Scriptură că evreii l-au crezut pe acest profet, pentru că el a fost primul profet la care a venit Cuvântul Domnului: la el și numai la el. Cuvântul Domnului vine la profeți, iar iudeii i-au crezut pentru că aveau Cuvântul Domnului.

În Evrei 1.1-2 scrie: *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,*

la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul...”

Felul în care verificau ei dacă un profet era cu adevărat profet, era prin așteptare; așteptau să vadă dacă ceea ce li se spunea se împlinea, pentru că Dumnezeu le-a spus: *„Dacă ceea ce spune acel profet se împlinește, să-l ascultați pentru că Eu sunt cu el, dar dacă nu se împlinește, să nu-l ascultați!”* Vedeți?

„Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.”

Dar *„când ceea ce va spune prorocul acela în Numele Domnului nu va avea loc și nu se va întâmpla, va fi un cuvânt pe care nu l-a spus Domnul. Prorocul acela l-a spus din îndrăzneală: să n-ai teamă de el.”* (Numeri 12.6;Deuteronom 18.22).

Ei nu mai avuseseră de patru sute de ani nici un profet în Israel, iar acum acolo stătea un Om care îi spusese unui pescar obișnuit cine era el și care era numele tatălui său. Ce lucru extraordinar! Ce a făcut El? L-a chemat pe acel om, iar când Lumina a strălucit peste acea sămânță hotărâtă mai dinainte, Viața a venit imediat la suprafață.

Filip, omul despre care vorbim acum, a văzut cum s-a întâmplat acest lucru, așa că s-a dus repede peste munte, la prietenul său cu care studia Scripturile, și care se

afla la o depărtare de cincisprezece mii de locuri unde era Isus. Numele lui era Natanael și avea o livadă, și când Filip a ajuns acolo, el se ruga sub un copac din livada lui. Cei doi prieteni erau evrei și îl așteptau pe Mesia, așa că atunci când l-a găsit, Filip i-a zis: *„Noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise în Lege și Prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.”* Fiind un bărbat cu școală, Natanael a știut că Nazaret era un oraș rău famat, așa că i-a răspuns sceptic: *„Poate ieși ceva bun din Nazaret?”* *„Vino și vezi!”*, i-a răspuns Filip.

Acesta este unul din cele mai uimitoare răspunsuri. Mulți oameni ar fi stat acolo și ar fi criticat, în loc să pună la inimă, să vină, să caute și să vadă dacă este adevărat sau nu. Dacă acei cărturari ar fi făcut aceasta cu Isus Hristos, voi, evreilor, nu ați fi acum în situația în care sunteți. Nici bisericile nu ar fi în situația în care sunt, și nici noi, oamenii, nu am fi în situația în care suntem acum, dacă am fi studiat Scripturile. Desigur, noi știm că în jurul nostru este și mult fanatism, pentru că așa a fost dintotdeauna și așa va fi întotdeauna până la venirea lui Isus. Până atunci, în lume se vor ridica profeți și hristoși mincinoși, arătând semnele timpului, dar El a spus clar: *„Voi să nu-i credeți!”*

Dacă observați, cei doi nu s-au oprit să se gândească cine sau ce ar face acel lucru. Dimpotrivă, când Filip a zis: *„Vino și vezi!”* Natanael a plecat cu el peste munte și a ajuns la o întâlnire ca aceasta, unde vorbea Isus.

Nu știu ce se întâmpla când au sosit acolo, pentru că nu ni se spune. Poate au ajuns când Isus se ruga pentru bolnavi. Ceea ce știm este că de îndată ce l-a văzut pe Natanael, Isus a zis: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este viclenie.”* Priviți cum s-a identificat El ieri.

El nu a ținut o mare cuvântare intelectuală pentru că, așa cum am spus, nu avem nici o dovadă că ar fi urmat vreun seminar sau vreo școală. Isus nu a scris nici o carte, nici un cuvânt. Știm doar că a scris ceva cu mâna pe nisip. De ce nu a scris nimic? Pentru că El era Cuvântul. El era Cuvântul însuși făcut trup; era Dumnezeu arătat în trup. *„Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine.”*

Fiți atenți ce a făcut El atunci când Filip l-a adus pe acel iudeu. Isus a spus: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este viclesug.”* Unii ar putea spune: „Păi, El putea spune aceasta după felul cum era îmbrăcat,” dar nu este așa, pentru că toți bărbații din partea aceea purtau turbane, bărbi și haine lungi, așa că nu puteai să deosebești un sirian sau orice altă persoană, după îmbrăcăminte. Toți se îmbrăcau la fel. Și Isus a spus: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este viclesug.”* De unde știa El că Natanael era cinstit și onest? Putea fi un hoț sau un criminal care a venit cu Filip. Un om n-ar fi putut ști aceasta, dar El avea felul Lui de a afla.

În ce îl privește pe Natanael, a fost atât de uimit, încât a spus: *„De unde mă cunoști?”* Și Isus i-a răspuns: *„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”* Ce a înțeles din aceasta acel învățat al Cuvântului? Și-a dat seama că Cel ce stătea în fața lui era Profetul așteptat, așa că a zis: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”* Și Isus i-a zis: *„Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Lucruri mai mari decât acestea vei vedea.”* (Ioan 1.50).

Vedeți cum S-a identificat pe Sine însuși? Nu printr-o haină anume, nici ca un mare orator, nici ca doctor în știință la ceva colegiu și așa mai departe. Toate acele lucruri sunt bune, nu am nimic împotriva lor, dar încerc să scot ceva de acolo ca să vă arăt. Denominațiunile, colegiile și îmbrăcămintea aceea sunt în ordine în ce mă privește, dar nu despre aceasta este vorba. Desigur, eu aș prefera să văd un om îmbrăcat într-o haină religioasă, decât să-l văd îmbrăcat ca aceste femei de pe stradă. Prefer să-l văd îmbrăcat așa, chiar dacă ar fi vorba de un fanatic în religia lui, decât să-l văd beat într-un șanț.

Noi încercăm să găsim acea Persoană, pe Isus. Ce este cu Cuvântul? Poate El să mintă? Nu, domnilor. El nu poate să mintă și să fie Dumnezeu. Dumnezeu nu poate minți, iar acest Cuvânt este Dumnezeu. Și pentru că Biblia a spus aceasta, încercăm să aflăm ce este El.

Cum putem să-L identificăm? În nici un caz prin haine, denominațiuni sau cuvântări. Atunci cum Îl putem găsi? În Persoana în care este acum. Dacă

observați, în vremea aceea ei nu Îl cunoșteau prin felul cum Se îmbrăca și nici prin educația primită în vreo școală, pentru că El nici nu putea să le arate că ar fi fost la vreo școală. Astfel, Îi ziceau: „De unde vii? De la care școală?” și adăugau: „Noi nu știm nimic despre Omul acesta!” Desigur, ei nu știau nimic despre El.

Așa au venit și profeții, așa că nimeni nu știa de unde vin. Ei nu au știut nimic despre Ilie și nici despre ceilalți profeți, fiindcă au venit de nicăieri și apoi au plecat. Profeții erau oameni de care Dumnezeu putea să Se folosească, oameni ca tine și ca mine, bărbați prin care putea să Se exprime; prin care putea să judece pe bună dreptate o generație întregă, o națiune sau chiar o lume întregă, pentru că Cuvântul trebuia să înainteze și să fie auzit de cei aleși.

Oriunde vorbea Isus, în audiență se aflau și cei care trebuiau să răspundă celor din adunările lor. Poate erau farisei, saduchei, irodieni, și ei stăteau acolo și spuneau: „Omul acesta lucrează cu Beelzebul! Este un ghicitor care citește gândurile oamenilor.” Dar Isus știa ce gândesc. El nu avea nevoie să o spună în gura mare, pentru că le cunoștea gândurile. Vedeți? Le-a prins gândurile.

El este și astăzi Același ca atunci; știe ce gândești. Înțelegeți? Dacă este Cuvântul, El trebuie să rămână întotdeauna Cuvântul, iar în Evrei 4.12, Biblia spune că acest Cuvânt *„este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri.”* Deosebește până și gândurile inimii. Ce se întâmplă? Cuvântul lui Dumnezeu poate deosebi gândurile din inima ta.

Aceasta este exact ceea ce a fost El: Cuvântul, și fiind Cuvântul a putut deosebi gândurile inimii. Ei ar fi trebuit să știe aceasta, fiindcă El le-a prins gândurile și le-a zis: „Vă iert pentru ceea ce gândiți!” Spunea aceasta pentru că nu fusese încă crucificat și Duhul Sfânt nu venise. Dar a adăugat: „Când va veni Duhul Sfânt (ca să facă aceleași lucrări pe care le făcea El), El vă va aduce aminte de toate lucrurile și vă va arăta lucrurile viitoare. Atunci, un singur cuvânt spus împotriva Lui, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în veacul viitor.” (Matei 12.31-21 – parafrazare). Vedeți? Atât de strict va fi în zilele din urmă când Cuvântul va face separarea.

Apoi, Dumnezeu va putea spune la fel ca în grădina Eden: „Ai văzut și ai știut. Eu am dovedit, dar tu tot nu ai crezut.” Aceasta este tot.

Observați ce a făcut El atunci. Când Natanael a spus: „*Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!*” Isus i-a spus că va vedea lucruri mai mari decât acela. Aceasta s-a întâmplat cu iudeii.

Pe pământ sunt trei feluri de oameni: iudeii, neamurile și samaritenii. Dumnezeu Se descoperă în numărul trei. Noe a avut trei fii, și din cei trei fii a venit întreaga rasă umană.

Astfel, Petru a primit cheile Împărăției înainte de venirea Rusaliilor, iar în ziua de Rusalii a deschis ușa pentru iudei. Apoi s-a dus și a deschis această ușă în Samaria și în final a deschis-o pentru neamuri, în casa lui Corneliu. El nu a mai trebuit să facă aceasta mai târziu, pentru că Ușa (Duhul Sfânt) era deschisă acum pentru toată lumea. Țineți minte că Filip s-a dus, a predicat la samariteni și i-a botezat în Numele Domnului Isus, dar pentru că Duhul Sfânt nu Se pogorâse încă peste ei, au trimis să-l cheme pe cel ce avea cheile, pe Petru, iar când acesta și-a pus mâinile peste ei, au primit Duhul Sfânt. Așa este.

Sunt trei feluri de oameni, iar noi, neamurile, eram păgâni în vremea aceea: romanii, grecii și așa mai departe. Noi ne închinam la idoli și nu Îl așteptam pe Mesia. Nu avem timp pentru nici un Mesia, pentru că aveam dumnezeii noștri, dar iudeii Îl așteptau pe Mesia; și la fel samaritenii, care erau jumătate iudei și jumătate neamuri.

Isus va veni numai pentru cei care Îl caută. Numai pentru ei. El nu era obligat să vină pentru necredincioși, dar față de cei credincioși este obligat. El este obligat să-l învie pe cel credincios în cea din urmă zi, dar numai pe credincios.

Isus S-a făcut cunoscut iudeilor. Eu aș putea să vă dau multe exemple aici: orbul

Bartimeu și așa mai departe, dar încerc să salvez puțin timp. În Scriptură sunt multe exemple care dovedesc că El a fost Mesia, prin faptul că era Profet. „*Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica un proroc ca mine.*” Ei nu mai avuseseră de mult timp un profet, dar cei care se îndepărtau de ideea că El era un Profet, trebuiau să aibă un răspuns pentru ceea ce făcea, așa că au spus: „Este un Beelzebul, un vrăjitor! Cel ce face acele lucrări este un duh necurat.”

El a spus că dacă numești lucrarea Duhului Sfânt sau manifestarea Cuvântului prin Duhul Sfânt, un duh necurat, săvârșești un păcat de neiertat.

De ce aceasta? Pentru că a fost profețit că Isus va face acest lucru. El le-a zis iudeilor: „*Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat?*” (Ioan 8.46). Păcatul este necredința. Și El a mai spus: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 5.39). Ei ar fi trebuit să știe acest lucru. Credeau că știu, dar nu au știut, pentru că altfel ar fi recunoscut că El era Cuvântul. El putea să le deosebească gândurile inimii și făcea exact ceea ce trebuia să facă un profet, dar ei nu au văzut aceasta.

El a fost mai mult decât un profet, a fost Dumnezeuul profeților; a fost Capul, a fost ultimul dintre profeți, iar astăzi vorbește prin Biserica Sa.

El S-a identificat perfect în mijlocul iudeilor, prin faptul că a dovedit că era Mesia, Profetul. Noi știm că așa este. El nu S-a putut identifica altfel, ca de exemplu: prin haine, felul de vorbire sau orice altceva.

Voi spuneți: „Bine, dar El a scos draci.” Este adevărat, dar El a spus că și fariseii făceau aceasta. Astfel, a zis: „*...dacă Eu scot afară dracii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu cine-i scot?*” (Matei 12.27). Vedeți? Și ei scoteau draci, însă El scotea dracii cu Duhul lui Dumnezeu și a zis: „Dar, dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.” (v. 28).

Ceea ce L-a identificat pe El ca Mesia a fost lucrarea profetică, pentru că Mesia înseamnă „Unsul.” Uns cu ce? Cu Cuvântul. Cuvântul uns este ca o sămânță pusă în pământul potrivit și udată cu apă, care aduce la suprafață făgăduința. Din pricina aceasta a spus El: „Cine Mă poate condamna? Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Acesta este Cuvântul. *La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.* Dacă nu fac ceea ce a fost făgăduit pentru această generație, să nu Mă credeți.”

N-ar fi minunat dacă biserica de astăzi ar spune același lucru? Înseamnă că dacă nu facem lucrările lui Dumnezeu, El nu este printre noi. Oriunde este Dumnezeu, are loc supranaturalul, pentru că El este Supranatural, este Duh. Dumnezeu este Duh.

Biblia spune că El Se îndrepta spre Ierihon, dar a trebuit să treacă prin Samaria. Samaria este după munte, iar Ierihonul este la poalele lui. Astfel, în loc să meargă în jos, către Ierihon, El S-a dus la deal spre Samaria. Oare de ce? Apoi a ajuns în cetatea Sihar, iar ucenicii s-au dus să cumpere mâncare. Și în timp ce ei erau plecați, El S-a așezat lângă o fântână. Acolo era un zid pe care se întindea niște viță, iar Isus s-a așezat lângă el. Era un loc public unde oamenii veneau să ia apă; un loc care se poate vedea și astăzi.

El stătea acolo și iată că din cetate a venit o tânără femeie. Astăzi am numi-o o femeie ușoară sau rău famată. Poate a fost condusă în acea stare căzută încă din copilărie, când părinții au aruncat-o în stradă. Voi știți ce vreau să spun. Scriptura nu spune, dar eu cred că i s-a întâmplat ceva rău ca să ajungă în starea aceea. Priviți acum ce s-a întâmplat cu acea inimă. Ea a venit să ia apă cam pe la orele amiezii.

Chiar și astăzi femeile merg acolo să ia apă dimineața devreme. Ele o pun în niște vase mari de lut pe care le duc până acasă pe cap, și o folosesc pentru băut sau pentru celelalte nevoi casnice.

Această femeie a venit la fântână pe la amiază. Oare de ce? Pentru că nu se putea asocia cu restul oamenilor, cu cei onești. Nu putea păși alături de celelalte femei pentru că ar fi rușinat-o și ar fi făcut-o să se simtă rău. Ea trebuia să rămână în urmă; știa ce fel de viață trăia, așa că stătea departe de oamenii religioși.

Când a venit la fântână poate nici nu și-a dat seama că El stătea acolo, rezemat de acel zid.

Vasele acelea mari pentru apă aveau mânere. Unii le numesc găleți, dar ele erau făcute din lut. Ei aveau la fântână un fel de roată care ridica o frânghie cu două cârlige. Astfel, femeile lăsau vasul în fântână, unde se umplea cu apă, apoi îl ridicau cu frânghia, îl puneau pe cap sau pe șold și porneau spre casă. Această femeie era pe punctul să-și agațe ulciorul în cârlige ca să-l coboare în fântână, când a auzit o voce care-i spunea: „Femeie, dă-Mi să beau!” Ea s-a uitat să vadă cine-i vorbește, și a văzut un evreu de vârstă mijlocie care stătea acolo. Pe atunci, El avea doar treizeci și doi sau treizeci și trei de ani, dar arăta mai în vârstă, pentru că în Ioan 8 i s-a spus că arăta de cincizeci de ani: *„N-ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam! Ești nebun, Ți-ai pierdut mințile!”* Cu alte cuvinte: „Ai drac!”

Dar El le-a răspuns: *„Adevărat, adevărat vă spun că mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.”* (În traducerea engleză scrie: „Eu sunt.”) Ioan 8.58). Probabil era cărunt sau ceva de genul acesta, fiindcă arăta ca un bărbat de vârstă mijlocie.

Astfel, femeia aceea i-a zis: „Nu se cade ca tu, un evreu, să ceri de la un samaritean.” Ei nu aveau nici o legătură unii cu alții. Dar El i-a răspuns: „Dacă ai ști cu cine vorbești...”

Vedeți? Acest lucru este valabil și pentru noi. Oh, dacă am ști cu Cine vorbim atunci când citim aceste rânduri, fiindcă Isus a spus: *„când vă rugați, orice lucru cereți să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.”* (Marcu 11.24). „Dacă ai ști cu Cine vorbești, tu Mi-ai cere apă, iar Eu ți-aș da o apă pe care nu o poți găsi în fântâna aceasta.”

Conversația a continuat în felul acesta, iar ea i-a zis:

„Ești Tu oare mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna aceasta și a băut din ea el însuși și feciorii lui și vitele lui?”

„Femeie”, i-a zis Isus, „crede-Mă că... nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim, căci vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl.” Vedeți? În Duh și Adevăr.

Și conversația a continuat. Ce făcea El de fapt? Voi trebuie să mă credeți pe cuvânt aici: El încerca să afle problema femeii și să vadă ce avea în minte. Nu uitați că Tatăl Îl trimisese acolo: *„El trebuia să treacă prin Samaria.”* (Ioan 4.4).

În Ioan 5, El a vindecat un om la scaldătoarea din Betesda și a fost întrebat de ce nu i-a vindecat pe toți bolnavii de acolo. La acea scaldătoare erau oameni cu tot felul de boli: unii erau orbi, alții șchiopi, uscați și așa mai departe. Totuși, El a trecut printre toți și s-a oprit la omul acela care avea o boală pe care nu o cunosc. Poate avea tuberculoză, probleme cu prostata sau ceva de felul acesta. Era bolnav de treizeci de ani, așa că nu era pe moarte, și dacă ar fi putut umbla s-ar fi coborât singur în scaldătoare. Fiți atenți! El a trecut printre toți acei oameni aflați la scaldătoare; poate erau mii de bolnavi care urmăreau cu atenție mișcarea apei.

Dumnezeu a avut întotdeauna o modalitate de a-i vindeca pe oameni. Astfel, dacă un om intra primul în acea scaldătoare, avea suficientă credință încât să ia puterea din apă și să fie vindecat. Dar acest Om Isus a mers acolo și s-a amestecat printre ei plin de compasiune și de milă, fiindcă era chiar Dumnezeuul creației. Credeți că El avea compasiune? (Adunarea spune: „Amin!”).

Stați și gândiți-vă puțin la aceasta. Acolo era o femeie cu un copil înapoiat mintal, dar El a trecut pe lângă ei. Mai încolo era un bărbat orb care zicea: „Aveți milă de

mine și duceți-mă în scaldătoare!” Biblia spune că acolo erau schilozi, orbi, șchiopi și uscați. Era un om sărac care avea mâinile doar atât de lungi sau o mamă bolnavă care avea acasă o mulțime de copii, dar Isus cel plin de compasiune a trecut pe lângă ea și a mers mai departe. Nu este ciudat? Biblia spune că El era plin de compasiune și totuși a trecut pe lângă ei. Noi nu știm ce înseamnă compasiunea.

Priviți-L! El S-a oprit lângă un om care stătea întins pe o targă și care putea umbla, și i-a zis: „*Ridică-ți patul și umblă!*” De ce acel om? De ce el? Uitați-vă la El, căci vă va spune. Isus știa că acel om fusese acolo în toți acei ani, așa că l-a vindecat și i-a spus să-și ia patul și să plece. Omul a făcut întocmai cum i s-a spus, iar fariseii l-au găsit adunându-și patul. Apoi l-au găsit pe Isus și l-au dus în fața curții de judecată.

Ascultați ce le-a spus El: „*Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând...*” (Ioan 5.19). **Aceasta este adevărata compasiune: să cunoști voia lui Dumnezeu și s-o împlinești.** Vedeți? „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede (nu ce aude) pe Tatăl făcând.*” El trebuie să fi avut o vedenie înainte de a merge acolo și „*Trebuia să treacă prin Samaria.*” Isus știa că femeia aceea va fi la fântână, așa că S-a dus acolo și i-a trimis pe ucenici la cumpărături. Apoi, când femeia a început să-i pună acele întrebări, nu a știut ce să-i răspundă, așa că a așteptat să vadă ce-i va arăta Tatăl. Și când a aflat care era problema ei, El i-a zis: „*Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici*”. Câți dintre voi știu care era problema ei? Avea prea mulți bărbați.

Astfel, i-a răspuns: „*N-am bărbat.*” Aceasta a sunat ca o dojană directă, dar El i-a răspuns: „*Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.*”

Priviți reacția acelei femei micuțe, care ar putea să-i învețe pe 99% din clericii de astăzi. Cum era posibil ca acei preoți să stea acolo și să-L numească Beelzebul, când tocmai Biblia lor spunea că El va face acele lucrări? Este adevărat? Aici avem

o prostituată, o femeie rău famată, dar când El a început să-i vorbească, ea nu a spus nici o clipă: „Ești Beelzebul!” ci a zis: „Doamne, văd că ești proroc.” Desigur. Vedeți? Mai clar, ea a zis: „Doamne, văd că ești proroc... Știu că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos), când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.”

Acesta este semnul lui Mesia de ieri, și acesta este semnul lui Mesia de astăzi, pentru că El este Același.

„Noi știm că atunci când va veni Mesia, El ne va spune toate lucrurile. Dar Tu cine ești?” Aceasta a fost marea întrebare. „Știu că ești proroc. Noi nu am mai avut de sute de ani nici un proroc. Stră-stră-stră-străbunicul nostru ne-a lăsat scris că ei au avut un proroc acum patru sute de ani, pe Maleahi, dar de atunci nu a mai fost niciunul. În fața mea stai Tu, un Om care-mi spune toate aceste lucruri, de aceea știu că ești un proroc, iar noi Îl așteptăm pe Mesia.”

Și Isus i-a răspuns simplu: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” Acea a fost identificarea Lui; așa S-a identificat El în fața lui Israel și tot așa S-a identificat și la samariteni. „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” Acesta este motivul pentru care ea nu s-a îndoit de El. Vedeți? Acea viață a fost cunoscută mai dinainte de Dumnezeu.

Nu contează cât de religioși au vrut să fie acei farisei, fiindcă Isus a zis despre ei: „Sunt Orbi!” „Isaia a spus despre voi: „Aveți ochi, dar nu vedeți, aveți cunoștință, dar nu înțelegeți.”

Tu ești un orator bun, dar nu știi despre ce vorbești.

Înțelegeți acum? Isus a spus: „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis.” și: „Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.” (Ioan 6.44,37). Așa a spus El, este adevărat? Desigur.

Biblia spune în cartea Apocalipsei că în zilele din urmă antihristul va fi atât de aproape de Adevăr, încât dacă ar fi cu putință i-ar înșela chiar și pe cei aleși." Astfel, El a spus: „Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului care a fost junghiat.” (Apocalipsa 13.8).

Isus a venit să-i răscumpere doar pe cei al căror nume au fost scrise în Cartea Vieții, în Cartea Răscumpărării. Astfel, după ce și ultimul nume este răscumpărat, Mielul ia Cartea și pleacă. Aceasta este tot! Răscumpărarea este gata, este încheiată.

Cine era acea femeie? Ea a fost una din persoanele ale căror nume au fost scrise în Carte. Nu a contat starea în care se afla ea, pentru că de îndată ce Lumina adevărată a Evangheliei a lovit-o pe micuța prostituată, ea L-a recunoscut. De ce? Pentru că acolo era ceva care putea să se aprindă. Și L-a recunoscut.

Tu poți turna apă în benzină, dar aceasta numai o va acoperi. Lasă însă să fie atinsă de Focul credinței Cuvântului lui Dumnezeu, iar când ei înțeleg că este Adevărul, se va întâmpla ceva.

Femeia nu a mai pus nici o întrebare, fiindcă a știut că El era Mesia. De ce? Pentru că S-a identificat pe deplin. Din pricina aceasta a spus și Natanael: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu, ești Împăratul lui Israel!” deși acolo erau și cei care spuneau: „El este un ghicitor, un Beelzebul!”

El le-a spus acelor batjocoritori: „Când va veni Duhul Sfânt și veți vorbi împotriva Lui, nu veți mai fi iertați.” Vedeți? El a spus aceasta. Și când S-a identificat în fața acelei femei, ea a alergat în cetate și le-a spus tuturor ce i s-a întâmplat.

Dacă un om din Vest merge pentru prima dată în Est, descoperă că Biblia este ceva nou pentru el. Oamenii de acolo trăiesc și au aceleași obiceiuri ca în zilele

acelea. Femeia de la fântână nu avea voie să meargă în cetate și să le vorbească bărbaților. Ea nu putea face aceasta pentru că nu o lua nimeni în seamă. Dar după ce L-a întâlnit pe El, ea a avut un mesaj și nimeni nu a mai putut s-o oprească. Vedeți? Ea a găsit Viața, a găsit ceva uimitor, așa că a alergat în cetate și le-a zis bărbaților de acolo: *„Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul? Nu este cumva Cel pe care-L așteptăm?”* (Ioan 4.29).

Biblia spune că Isus a mers o singură dată în cetatea aceea, pentru că oamenii de acolo au crezut ceea ce le-a spus femeia și L-au primit. El nu a vindecat nici un bolnav acolo, pentru că știa că urma să meargă Filip și să facă acest lucru după pogorârea Duhului Sfânt. Astfel, Isus a mers acolo numai ca să le arate că El era Mesia.

Fiți atenți! Iudeii L-au recunoscut pe Isus atunci când S-a identificat ca Mesia la sfârșitul timpului hotărât pentru ei și la fel s-a întâmplat cu samaritenii, pentru că și ei Îl așteptau pe Mesia.

În ce privește neamurile, noi am primit Evanghelia timp de două mii de ani, iar timpul hotărât nouă se apropie de sfârșit. Epoca bisericii se termină, dar El este Același ieri, azi și în veci și nu Își schimbă niciodată felul de lucrare. Dacă Isus ar sta în seara aceasta printre noi, nu ar fi un mare orator îmbrăcat în haine clerice, nici un mare învățat, ci ne-ar dovedi că este Mesia prin felul Său de lucrare. Când a fost pe pământ, El a spus: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma... și în ziua când Se va arăta Fiul omului.”* (Luca 17.28,30).

Acum fiți atenți! În Sodoma și în toate timpurile au fost trei categorii de oameni. Noi știm că numărul „trei” este numărul descoperirii, iar „șapte” arată desăvârșirea, o lucrare completă. „Patruzeci” arată ispitirea, iar „cincizeci” sărbătoarea. Voi cunoașteți matematica Scripturii.

Observați cele trei categorii din Sodoma. Acolo erau sodomiții, care erau necredincioși, apoi era gruparea lui Lot, care reprezentau credincioșii căldicei sau

biserica firească și gruparea lui Avraam, care-i reprezentau pe cei duhovnicești, pe cei aleși și chemați afară și care trăiau afară din Sodoma, în pustie.

Și iată că într-o zi, au venit jos trei îngeri din cer. Păcatele Sodomei ajunseseră la fel de rele ca cele pe care le avem acum în lume. Cei trei îngeri au venit pe pământ și arătau ca niște bărbați: erau îmbrăcați în haine bărbătești, erau plini de praf și murdari din pricina drumului pe care veniseră. Avraam stătea sub stejar și i-a observat de departe că vin spre el.

Noi ne referim acum la ceea ce a spus Isus că se va întâmpla la sfârșitul timpului, chiar înainte de venirea Lui, și așa vrea să nu uitați că sodomiții erau dintre neamuri.

Cei trei Bărbați s-au îndreptat spre Avraam, și pentru că era un om duhovnicesc, el a observat că cei trei străini erau deosebiți. Întotdeauna se întâmplă ceva când un credincios se întâlnește cu un alt credincios și când un credincios se întâlnește cu Cuvântul. Ei sunt hotărâți mai dinainte și pur și simplu nu pot să nu creadă, pentru că sunt atinși de Ceva și încep să înțeleagă.

Când i-a văzut pe cei trei Bărbați, Avraam le-a ieșit în întâmpinare și a zis: *„Doamne, dacă am căpătat trecere în ochii Tăi, nu trece, rogu-Te, pe lângă robul Tău.*

Îngăduie să se aducă puțină apă, ca să vi se spele picioarele; și odihniți-vă sub copacul acesta.

Am să mă duc să iau o bucată de pâine, ca să prindeți la inimă, și după aceea vă veți vedea de drum; căci pentru aceasta treceți pe lângă robul vostru.” (Geneza 18.3-5).

Avraam trăia într-un cort mare și avea o mulțime de slujitori, atât de mulți încât putea să facă o oștire din ei. Oamenii lui erau ciurdari și păstori. Avraam a alergat în cort și i-a spus soției sale, Sara, să frământa repede niște turte și să le coacă, apoi s-a dus la ciurda de vite, a luat un vițel gras, l-a sacrificat și l-a dat unui slujitor, zicând: „Pregătește-l repede și fă niște friptură!” Când totul a fost gata, a luat pâinea, laptele, untul și carnea și le-a așezat în fața celor trei bărbați, iar Biblia spune că ei au luat și au mâncat.

La un moment dat, Unul dintre ei a privit spre Sodoma și a zis: „Nu voi ține secret de slujitorul meu ceea ce voi face!” iar ceilalți doi s-au ridicat și au plecat la Sodoma. Un Billy Graham modern și un Oral Roberts care merg pe drumul lor spre acei sodomiți ca să-i orbească cu Evanghelia.

Ați observat aceasta? Nădăjduiesc că nu spun ceva greșit, dar noi trebuie să privim aceste lucruri din punct de vedere duhovnicesc, nu firesc. Priviți duhul fiecărui lucru! Dacă vreți să vă uitați la un oraș, priviți la duhul lui, pentru că tot ce vedeți trebuie să aibă un țel și un rost.

Ați știut că printre toți bărbații mari pe care i-am avut cu o slujbă în biserică: Sankey, Finney, Moody, Knox, Calvin, etc., nu a fost niciunul al cărui nume să se termine cu „ham”, așa cum a fost „Abra**ham**” în afară de Gra**ham**? Niciodată. El este acum chiar în mijlocul Sodomei și face o treabă minunată. Vedeți? Acolo trebuie să fie el. „**Ham**” înseamnă „tatăl națiunilor.”

Deci, doi dintre cei trei Bărbați s-au dus să predice în Sodoma, iar Unul a rămas cu Avraam. Cu numai câteva zile înainte de această întâmplare, el se numea „Avram”, iar Sara fusese „Sarai.” Dar El i-a numit după numele lor noi: „*Avraame, unde este nevastă-ta, Sara?*”

Femeile din zilele acelea erau puțin diferite de femeile de astăzi, fiindcă ele nu se băgau în treburile soților lor. Astfel, Sara era în cort, iar Avraam a zis: „*Ea este în cortul de la spatele Tău.*” Și El i-a zis: „Avraame, Eu (pronume personal) te voi

vizita din nou după făgăduința pe care am făcut-o.” Cine era Acela? Cine era Persoana cu haine care stătea acolo și zicea: „Eu te voi vizita din nou după făgăduința pe care ți-am făcut-o?”

Când a auzit acele cuvinte, Sara, care era o femeie bătrână, a râs în sinea ei: „Eu, o femeie bătrână...” fiindcă avea aproape nouăzeci de ani. „Eu, o femeie bătrână să mai am plăceri cu bărbatul meu, care este și el un om bătrân?”

Știu că suntem o audiență amestecată, dar ascultați-mă puțin. Relațiile lor intime încetaseră de mulți ani, așa că ea a zis: „Să mai am plăceri cu soțul meu care este și el bătrân?” Vedeți? Ea s-a îndoit.

Dar Îngerul, Mesagerul, acel Om, acea Ființă în trup de carne, care a mâncat carne de vițel și pâine și a băut lapte de vacă, a zis: „De ce a râs Sara acolo în cortul de la spatele Meu?” Gândiți-vă atenți la aceasta.

Isus a spus că acest lucru se va repeta din nou: „*Așa cum a fost...*” Cum a fost? Țineți minte că acel Unul nu S-a dus în Sodoma și că a manifestat acel semn numai în fața grupului care nu avea să treacă prin foc. Aceasta s-a întâmplat chiar înainte ca neamurile să afle că vor arde, iar acum se va întâmpla la fel. La aceasta ne așteptăm acum, pentru că Isus a spus: „În zilele din urmă, Dumnezeu Se va manifesta în ființe umane. Cum a fost în zilele Sodomei, va fi și la venirea Fiului omului.”

Țineți minte că cei aleși nu au mai văzut nici un alt semn după aceea. Dumnezeu nu i s-a mai arătat lui Avraam, dar Sara s-a transformat într-o femeie tânără și la fel s-a întâmplat cu Avraam. Astfel, ei s-au dus în țara lui Abimelec și acesta s-a îndrăgostit de ea. A vrut chiar s-o ia în căsătorie deși ea avea aproape nouăzeci de ani. După aceea, Sara și Avraam au avut un copil, pentru că ei așteptau fiul făgăduit. Aceasta așteptăm și noi astăzi: un fiu făgăduit. Dar înainte de venirea acestui fiu făgăduit, Biserica aleasă Îl va vedea pe Dumnezeu manifestat în carne, spunând tainele inimii și descoperind lucrurile pe care le-am făcut, pentru că „*Isus*

*Hristos este Același ieri, **azi** și în veci.*”

Țineți minte că în seara aceasta noi avem în Sodoma un frate ales, pe Billy Graham, care le dă un mesaj. Numele lui este format numai din șase litere: „**Graham**” și este mesagerul bisericii nominale, pe care o orbește cu mesajul adus. Ce a făcut el? El a făcut o singură minune: îi lovește pe oamenii din Sodoma cu orbire. Predicarea Cuvântului îl lovește pe necredincios cu orbire. Billy a crezut aceasta, dar a fost trimis să-i lovească cu orbire pe acei politicieni. Acesta este adevărul, așa că el este acolo, în Babilonul lumii, în Sodoma modernă, unde lovește denominațiunile cu orbire prin predicarea Cuvântului.

Oamenii nici măcar nu vin cu sinceritate să-L accepte. Astfel, aseară am văzut cum la o campanie mare ținută în Los Angeles, au venit sute și sute de tineri și adolescenți, care se împingeau și se îmbrânceau unii pe alții, mestecau gumă, se trăgeau de păr și se comportau prosteste. Nu-i de mirare că este un Babilon; nu-i de mirare că este o Sodoma și că totul este gata să ardă.

Dumnezeu este aici! Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, iar puterea Lui este la fel ca întotdeauna. El nu greșește, pentru că nu poate da greș. El este Dumnezeu și trebuie să rămână Dumnezeu. Sigur că da. „*Domnilor, noi vrem să-L vedem pe Isus!*” Noi nu vrem să auzim despre mecanica Lui, ci vrem să-i vedem Dinamica. Credeți aceasta? Săptămâna aceasta îl vom căuta și îl vom aștepta să vină și să umble printre noi, ca să ne arate că este Același ieri, azi și în veci.

Înainte de a fi crucificat, acei critici vechi, soldații romani beți, l-au pus o cârpă la ochi, apoi l-au lovit și l-au zis: „*Hristoase, prorocește-ne cine Te-a lovit?*” (Matei 26.68). Vedeți? Dar El nu s-a dat în spectacol pentru Satan; nu a deschis gura și nu a spus nici un cuvânt, deși știa cine îl lovește. Ei își treceau bățul de la unul la altul, îl loveau și ziceau: „*Spune-ne și Te vom crede.*” Așa sunt criticii, ei nu cred. El a fost un profet, dar nu s-a dat în spectacol pentru oameni.

Acestea nu sunt spectacole; acestea nu sunt platforme pentru spectacole, ci este

prezența lui Isus Hristos, este puterea Lui printre oameni, de aceea trebuie să ne apropiem cu cea mai adâncă sinceritate.

Satan l-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu și spui că poți face minuni, vreau să Te văd că faci asta și cealaltă!” dar Isus i-a răspuns: „Înapoia Mea, Satană! Este scris că trebuie să îți slujești numai lui Dumnezeu și numai Lui să te închini!”

Noi știm că El este Același; știm că Isus nu poate da greș, pentru că El este Dumnezeu; El este Cuvântul. Cuvântul și Hristos este Același. Astfel, dacă Cuvântul promite că în zilele din urmă se va întâmpla aceasta, înseamnă că Duhul lui Ilie Se va întoarce printre noi și va întoarce inimile copiilor spre părinți, la învățăturile de bază ale Bibliei. Ei sunt acum în denominațiuni și în organizații, dar marea putere a lui Dumnezeu trebuie să vină peste oameni cu o pace care le va aminti că El este și rămâne același Dumnezeu. Isus a făgăduit că credincioșii vor face aceleași lucrări pe care le-a făcut El: *„...lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...”* (Ioan 14.12).

Cineva mi-a spus: „Dar noi facem aceasta; facem lucrări mai mari,” însă eu i-am răspuns:

„Fă numai ce a făcut El, fiindcă aceasta a spus. Mai întâi fă aceasta.” „Ei bine”, a continuat el, „în denominațiunea noastră sunt frați care predică Evanghelia în toată lumea, ori El nu a putut face aceasta.”

„Faceți mai întâi ce a făcut El, apoi vom vorbi și de altele.” Țineți cuvântări? Isus nu a spus niciodată: „Mergeți în toată lumea și învățați asta și cealaltă,” ci a zis: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”* (Marcu 16.15). „A predica Evanghelia” înseamnă „a demonstra puterea Duhului Sfânt.” Astfel, *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede...”* nu vine prin cuvântări. Așa este. Ele vin prin prezența Dumnezeului celui viu care Se mișcă în mijlocul poporului în trup uman și dovedește că este Același ieri, azi și în veci. Așa este. El nu dă greș niciodată în a dovedi că este Același, dar prin faptul că o face foarte

simplu, nu poate fi înțeles de mintea intelectuală.

Din pricina aceasta ei nu L-au putut crede pe Isus și au zis: „Cum vii la noi să ne spui ce să facem, Tu, care ai fost născut în păcat? Noi suntem preoți, părinții noștri au fost preoți și la fel bunicii noștri. Noi cunoaștem Biblia pe dinăuntru și pe dinafară, iar Tu vii să ne spui ce trebuie să facem?”

Dar El le-a răspuns: *„Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru.”* (Ioan 8.44). Era foarte ciudat să le spui unor clerici ca ei așa ceva.

„Noi îl avem pe Moise,” au continuat ei, dar Isus le-a zis: „Dacă l-ați crede pe Moise, M-ați cunoaște și pe Mine, pentru că Moise a vorbit despre Mine și despre zilele acestea. Cum să Mă credeți pe Mine, dacă nu credeți cuvintele lui Moise?” Așa este. Și a adăugat: „Dacă nu Mă credeți pe Mine, ca Om, credeți măcar lucrările pe care le fac, pentru că ele dovedesc Cine sunt Eu.”

Astăzi este exact la fel: marele Duh Sfânt, Mesia, Unsul, vine peste noi și aduce la suprafață Viața Lui.

Dacă aș avea în mine duhul lui Beethoven, aș aduce la suprafață viața lui; dacă aș avea în mine duhul lui John Dillinger, aș fi un criminal; dacă aș avea în mine duhul oricărei alte persoane, aș aduce la suprafață viața ei. Dar dacă în tine este Duhul lui Isus Hristos, Viața Lui, vei fi El. Desigur. Atunci vei face lucrările Lui, pentru că așa a spus El.

Știu că aceste lucruri sunt greu de înțeles pentru oamenii care nu cred în supranatural, dar în încheiere vreau să vă mai spun ceva, prieteni, pentru că este deja târziu. Nu vă închideți inimile, ci fiți sinceri și sensibili.

Citiți Scripturile și vedeți dacă aceste lucruri sunt corecte; vedeți dacă nu prin

aceasta va ști lumea că El este Mesia și dacă nu în felul acesta S-a identificat El pe Sine însuși. El a făcut aceasta pentru două din cele trei rase de oameni: pentru iudei și pentru samariteni, care Îl așteptau de două mii de ani. În tot acest timp, ei L-au așteptat și au învățat despre El: când va veni și ce va face atunci, iar când a venit, S-a identificat exact cum era scris. Ei bine, când El va veni la sfârșitul timpului neamurilor, va trebui să Se identifice exact în același fel, pentru că altfel nu ar fi Același ieri, **azi** și în veci. Dacă Domnul ar lăsa această epocă a neamurilor să meargă înainte cu o concepție intelectuală, le-ar face mult rău, pentru că El a făcut toate aceste lucrări ca să arate că este Cuvântul. Deci El trebuie să facă și acum aceleași lucrări ca atunci.

În zilele acelea trăiau mari învățători și lideri religioși care erau mult mai înaintați decât suntem noi astăzi, pentru că erau o națiune guvernată de Legile Bibliei. Noi știm cu toții că suntem la un milion de mile de ei, pentru că oamenii din zilele acelea nu puteau trăi cum trăim noi astăzi. Astfel, bărbații care aveau patru sau cinci neveste erau omorâți cu pietre. Ei nu puteau face lucrurile pe care le facem noi acum, deși ne pretindem o națiune religioasă. Fiecare bărbat din zilele acelea trebuia tăiat împrejur, pentru că altfel era omorât cu pietre. Dacă îi prindeau lucrând în ziua de Sabat sau făcând alte lucruri, erau omorâți cu pietre pentru că trebuiau să fie religioși. Dar deși au studiat Biblia zi și noapte și li s-a spus exact cum trebuia să fie Mesia, nu L-au putut recunoaște când a venit în mijlocul lor.

Cum putem ști aceasta? Dacă aș zice: „Am o mână,” nu știu dacă ea ar face o umbră sau nu, din cauză că este prea multă lumină. Dar dacă mă dau la o parte din lumină, pot vedea umbra mâinii. Astfel, dacă tu nu ți-ai văzut niciodată mâna, dar ai văzut umbra ei, poți ști cum arată ea în realitate pentru că umbra este o reflectare a ei. Înțelegeți?

Tot așa, noi știm cum a fost Hristos din felul în care S-a manifestat. Și pentru că știm ce a făcut atunci, știm că astăzi trebuie să Se reflecte la fel în noi, pentru că aceasta dovedește că este Același ieri, azi și în veci. Credeți aceasta?

Haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune, și fiecare să fie cât

se poate de respectuos.

Îmi pare rău că Billy nu a reușit să împartă numere de rugăciune, dar le vom împărți înaintea serviciului de mâine. Veți avea serviciu și mâine dimineață? Nu. Va fi doar seara. Atunci puteți veni mâine seară între ora 7.00-7.30 și veți primi numere de rugăciune, pentru că dacă va fi cu voia Domnului, ne vom ruga și pentru bolnavi.

Isus Hristos este singurul Vindecător. Vă rog să țineți minte că nici un om nu poate vindeca și nici un om nu poate mântui. Isus Hristos a fost rănit pentru păcatele noastre. Astfel, fiecare păcătos este iertat de Isus Hristos, dar această iertare nu vă este de nici un folos dacă nu Îl acceptați. Voi ați fost vindecați prin rănilile Lui, dar trebuie să credeți aceasta. Înțelegeți? Voi **ați fost vindecați**, nu veți fi vindecați. Voi sunteți deja vindecați, dar trebuie să acceptați aceasta. Trebuie să credeți din toată inima.

Câți dintre cei prezenți aici, credeți că în prima seară v-am spus adevărul? Ridicați mâinile.

Haideți să ne rugăm. Nu vom aștepta numerele de rugăciune, pentru că Duhul Sfânt este la fel de măreț și fără acele numere de rugăciune. Adevărul este că numărul de rugăciune nu face decât să vă aducă în rândul de rugăciune.

Plecați-vă capetele. Aș vrea să vă spun că dacă veți observa că vreodată fac ceva nebiblic, aveți datoria să veniți la mine și să-mi spuneți.

Când a fost pe pământ, Isus Hristos a trecut odată marea, iar când a ajuns în cetate a venit la El un om care se numea Iair și l-a rugat pentru fetița lui care era pe moarte. De fapt, Biblia spune că ea a murit înainte ca Isus să ajungă acolo. Tot acolo, pe un deal trăia o femeie care auzise despre Isus și credea cu adevărat că El era Mesia.

În jur erau o mulțime de cărturari și farisei care spuneau: „Nu ascultați de Omul acela, fiindcă veți deveni confuzi! Veți fi dați afară din sinagogi și nu veți mai ști ce să credeți! Nu ascultați de Omul acela!”

Dar aceasta nu a oprit-o pe micuța femeie să creadă. Biblia spune că ea avea de mulți ani o scurgere de sânge și și-a cheltuit toată averea umblând pe la medici. Ei au încercat din greu s-o ajute, dar nu au reușit, așa că era foarte palidă și slăbită din cauza aceasta.

Deodată, ea a auzit o larmă și a întrebat: „Ce este gălăgia care se aude pe malul lacului?” „A venit profetul acela din Galilea!” „Isus?” Numele „Isus” era un nume obișnuit între iudei. Și eu cunosc mulți oameni care se numesc așa. De exemplu, în Arizona cunosc trei sau patru bărbați, chiar predicatori, care se numesc „Isus.”

Dar El era Isus Hristos, Unsul, Fiul lui Dumnezeu. Astfel, femeia știa că Dumnezeu, Cuvântul, vine la profetul Său, așa că și-a zis: „Știu că dacă aș reuși să mă ating de haina acelui Om, mă voi face bine.”

Cunoașteți istorioara aceasta? Toată lumea știe că hainele palestiniene au încă o haină pe dedesubt, iar cea de deasupra este largă. Toți bărbații și femeile se îmbrăcau așa, iar în picioare aveau un fel de șosete care îi protejau de praful și murdăria de pe drum. Desigur, când mergeau, hainele lor se umpleau de praful de pe drum.

Când a trecut pe acolo, ea a trebuit să se împingă puțin, pentru că toți se înghesuiau și îl atingeau zicând: „Rabi, asta și cealaltă...” Unii spuneau: „Nu este nimic de El!” pentru că așa se întâmplă în mulțimile amestecate. Dar această femeie s-a apropiat de El cu credință și i-a atins marginea hainei exterioare. Eu sau tu nu am fi simțit nimic dacă cineva s-ar fi atins de haina noastră exterioară. Nici El nu ar fi putut simți acea atingere, pentru că ea s-a atins foarte discret, apoi s-a retras repede.

Totuși, Isus S-a oprit și a întrebat: „*Cine M-a atins?*” Priviți! Acesta a fost Isus ieri. Nimeni nu a spus nimic, dar El a privit printre oameni până când a găsit credința care Îl atinsese, după care a descoperit problema ei și i-a zis: „*Credința ta te-a mântuit!*” *Și scurgerea de sânge s-a oprit chiar în ceasul acela.*” Este adevărat? Acela a fost Isus de ieri.

Eu știu că aici sunt mulți predicatori și oameni învățați. Nu spune Biblia în Evrei 4 că acum El este Marele Preot care mijlocește pentru noi pe baza mărturiei noastre? Nu-i așa? El este Marele Preot care mijlocește și poate fi atins de neputințele noastre. Cum poți ști că L-ai atins? Pentru că ar proceda la fel ca ieri, este adevărat?

Voi Îl atingeți pe El, nu pe altcineva. El este Marele Preot, iar voi Îl atingeți prin simțirea neputințelor voastre. Poate zici: „Sunt bolnav, Doamne Isuse. Sunt pe moarte și medicii spun că nu voi mai trăi. Mi-am cheltuit toți banii și nu îmi mai permit să merg la vreun medic.” Dacă nu ești bolnav, poate spui: „Doamne Dumnezeule, eu sunt slujitorul Tău.” Sau: „Eu cred și voi fi slujitorul Tău. Ceea ce s-a spus și s-a citit în seara aceasta este biblic. Eu am cercetat și știu că este adevărat. Bărbatul acesta vrea să ne încerce credința chiar aici în New York și ne spune că Tu ești Același Isus, că ești Marele Preot care lucrează la fel dacă te pot atinge. Doamne, lasă-mă să-Ți ating haina, Te rog.”

Cum ați putea ști aceasta? Voi spuneți: „Știu că fratele Branham nu mă cunoaște și că el este doar un om; este doar un bărbat care stă acolo pe platformă. El nu știe nimic despre mine, dar dacă Te pot atinge pe Tine, îi vei vorbi și apoi îl vei lăsa să-mi vorbească.”

Dumnezeu lucrează numai prin intermediul oamenilor. Câți dintre voi ați știut aceasta? Așa este. El nu face nimic în afara omului. Nu, domnilor. „*El nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.*” (Amos 3.7). Nu așa spune Biblia? Ei sunt predicatorii Lui. Desigur. Voi nu trebuie să fiți nervoși și agitați, nici să săriți calul ca să forțați să se întâmple ceva, ci trebuie să credeți din toată inima. Este foarte simplu.

Câți dintre bolnavii de aici îmi sunt străini? Ridicați mâna și spuneți: „Am nevoie de vindecare.”

Eu nu am vorbit cu nimeni de aici și nu cunosc pe nimeni. Ba da, îl cunosc pe fratele Anthony și cred că acolo este fratele Tyler. Este fratele Pat Tyler? Sigur că da. În ordine.

Ca să fie clar, este posibil să vă mai fi văzut înainte și poate și voi m-ați întâlnit, dar Tatăl ceresc știe că nu recunosc pe nimeni. Îl cunosc pe băiatul care înregistrează benzile, pentru că este unul din oamenii noștri de la înregistrări și cred că pe aici pe undeva este și tatăl lui, pentru că ei lucrează împreună. Ești aici, frate Sothmann? Unde ești? Oh, el este acolo în spate. În ordine. Știu că este târziu și că ar trebui să fim plecați demult, dar mai așteptați puțin.

Adevărul este că una este să spui ceva și este altceva când Dumnezeu dovedește că este Adevărul. Voi nu aveți nici un drept să vă îndoiiți pentru că eu citesc din Biblie, dar dacă Dumnezeu confirmă că ceea ce am citit este adevărat, veți fi pe deplin încredințați.

Acum haideți să ne plecăm capetele în smerenie și să ne rugăm. Doamne Isuse, știu că aceasta este o mare provocare; o provocare la care poate n-ar fi trebuit să răspund. Nu știu dacă este adevărat, dar am impresia că mulți dintre oamenii aceștia au mai fost și la alte întâlniri și Te cunosc. Ei știu că Tu ești pe pământ acum și că Te ții de Cuvânt pentru că Te descoperi prin intermediul trimișilor Tăi. Doamne, aș vrea să vorbești la două sau trei persoane de aici, pentru că este scris că *„Orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.”* (2Corinteni 13.1). Îngăduie să fie cel puțin trei martori cărora să le vorbești și pe care eu să nu i cunosc. Lasă-i să-Ți atingă haina, iar pe mine lasă-mă să văd într-o vedenie ce trebuie să le spun. Fie ca Duhul Sfânt să-mi folosească buzele, așa cum ai făcut și înainte, chiar dacă sunt o ființă nevrednică. Eu știu că niciunul dintre noi nu este vrednic, dar cineva trebuie s-o facă, așa că Te rog, Dumnezeule, s-o faci în seara aceasta. Poate știți că și acest oraș este destinat judecății care va veni în curând, pentru că lumea aceasta nu poate rămâne în starea în care se află acum. Eu spun

aceste lucruri pentru că s-ar putea ca printre noi să fie oameni care nu vor mai fi în curând. Tată, Te rog să faci ca acest Cuvânt pe care L-am predicat și care este Cuvântul Tău, să ajungă cunoscut de toți, în Numele lui Isus. Amin.

Țineți capetele plecate, rugați-vă și spuneți: „Doamne Isuse, lasă-mă să-Ți ating haina.” După ce vă terminați rugăciunea, uitați-vă aici! Voi știți că eu nu vă cer să vă uitați la mine. Odată, când Petru și Ioan treceau pe la poarta numită „Frumoasă”, i-au spus aceluia olog: „*Uită-te la noi!*” dar aceasta însemna să fie atent la ceea ce urmau să-i spună. Cu alte cuvinte: „Fii atent la ceea ce-ți voi spune!”

Voi să vă rugați și să spuneți: „Doamne Isuse, fratele Branham nu mă cunoaște, dar Tu mă cunoști. Lasă-mă să-Ți ating haina, pentru că el tocmai mi-a spus că Tu ești Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor mele și că ești Același ieri, azi și în veci. El mi-a spus că dacă Te-aș atinge, Tu ai proceda la fel ca atunci când ai fost atins de femeia aceea. Aceasta ar îndepărta pentru totdeauna orice îndoială din sufletul meu, pentru că aș ști că Tu ești Același ieri, azi și în veci.”

În felul acesta, Scriptura ar fi împlinită întocmai. În seara aceasta, noi putem să-L cunoaștem pe Isus așa cum L-au cunoscut ei atunci. „*Domnilor, noi vrem să-L vedem pe Isus!*” Dacă aș veni aici și v-aș arăta urme lăsate de cuie pe mâinile mele, aș fi un fățarnic, pentru că voi nu L-ați putea recunoaște după acest semn. Nu L-ați putea recunoaște nici după îmbrăcămintă, ci L-ați recunoaște după felul Lui de viață. Aceasta a dovedit că era un Slujitor al lui Dumnezeu, un Profet.

Acum credeți și rugați-vă.

Aici este o doamnă. Nu vreau să-i spun nimic, pentru că toți puteți vedea ce este în neregulă cu ea. Femeia are glanda tiroidă umflată. Nu se vede pe gâtul ei, dar dacă te uiți dintr-un anumit unghi, când își trage cămașa în spate se poate vedea umflătura. Nu te cunosc, dar dacă crezi din toată inima, boala aceea va pleca de la

tine. Crede, nu te îndoii și spune: „Doamne Isuse, aștept să-ți ating haina. Descoperă-mi-Te, Te rog.”

Voi ziceți: „Ce mai aștepți, frate Branham?” O vedenie. Fiți respectuoși și nu vă mai plimbați de colo-colo, pentru că deranjați. Stați liniștiți și plini de respect.

Priviți aici! Aici este o femeie care se uită la mine și se roagă. Văd o scurgere de sânge în stomacul ei. Da, stomacul ei sângerează. Crede! Este adevărat, doamnă? Ridică mâinile. Eu nu te cunosc, sunt străin față de tine, dar acesta este adevărul. Sângerarea s-a oprit. Ce a atins această femeie? Eu nu o cunosc, nu am văzut-o în viața mea. Tot ce știu despre ea este că-i o femeie. Înțelegeți?

La capătul rândului este o altă femeie. Lumina S-a oprit asupra ei și văd că are o problemă cu spatele. Pune-ți mâna peste doamna de lângă tine, pentru că și ea are o problemă tot cu spatele. Desigur. Abia se ridică și se așează jos. Doamna de lângă tine este pe cale să orbească, de aceea aș vrea să-ți pui și tu mâinile peste ea. Desigur. Crede din toată inima și te vei vindeca. Fiți atenți ce se întâmplă acum.

Credeți aceasta? Acolo în spate este o umbră neagră care atârnă deasupra unei sărmane femei. Ea este pe moarte pentru că are cancer. Vedeți? Dacă nu este atinsă de Dumnezeu, va muri. Ajută-mă, Dumnezeule. Doamnă Katur, dacă crezi din toată inima, Isus Hristos te face bine. Ridică-te și laudă-L pe Dumnezeu. Ei bine, poți merge acasă și să te faci bine. Eu nu am mai văzut-o niciodată pe femeia aceasta, îmi este total străină.

Voi ziceți: „Bine, dar i-ai spus numele!” Așa este. Și Isus i-a spus lui Simon pe nume și i-a spus cum se numea și tatăl lui, nu-i așa? „Domnilor, am vrea să-L vedem pe Isus!”

Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, credeți aceasta? Credeți că sunteți în

prezența Lui chiar acum? Câți cred aceasta? Noi vrem să-L vedem pe Isus! Nu eu i-am vindecat pe acești oameni, ci El. Aveți credință în El!

Am să vă spun ce să faceți acum. Voi, credincioșii, puneți-vă mâinile unii peste alții, în felul acesta, iar eu am să citez ultimele cuvinte pe care le-a spus Isus înainte să părăsească pământul. Ați zis că credeți? *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede.”*

Desigur, credința noastră stă alături de necredință, pentru că întotdeauna se vor găsi trei categorii de oameni: cei credincioși, necredincioșii și formalistii, iar noi nu facem excepție în locul acesta. Isus Hristos a spus însă că rugăciunea făcută cu credință pentru persoana de lângă voi, aduce rezultate.

Țineți minte și aveți mare grijă, pentru că dacă nu credeți, aceste boli se mută de la unul la altul. Noi știm aceasta, fiindcă Biblia spune că duhurile necurate au ieșit din unul și au intrat în altul. Noi am văzut toate aceste exemple prin adunări. Dacă este adevărat, spuneți: „Amin!” Au fost cazuri în care unii oameni au paralizat, au fost loviți cu mușenie sau chiar au murit în adunare.

Când vă rugați, să nu o faceți pentru voi înșivă, ci rugați-vă pentru cel de lângă voi, peste care aveți puse mâinile. Să vă rugați pentru ei!

Dacă printre noi este vreo persoană care nu este creștină, dar vrea să-L accepte pe Isus ca Salvator, să se ridice în picioare și să spună: „Vreau să-L accept chiar acum pe Isus ca Salvator. Vreau să mă ridic în picioare și să arăt aceasta în fața întregii adunări, fiindcă sunt o mărturie a îndurării lui Isus Hristos și Îl accept chiar acum ca Salvator personal.” Dacă nu ați făcut lucrul acesta până acum, aveți privilegiul să-l faceți astăzi. Acum vă ridicați voi pentru El, iar într-o zi, când veți sta în fața tronului de judecată, va sta El pentru voi. Dacă nu ești creștin, acceptă-L chiar acum.

Cei care v-ați pus mâinile unul peste altul, rugați-vă unul pentru celălalt. Țineți minte că voi vă rugați pentru ei și că ei se roagă pentru voi. În ce mă privește, eu mă voi uni cu voi și mă voi ruga pentru toți acești oameni.

Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu de acolo din spate. Dumnezeule al cerului, ai milă, Te rog. Dacă mai este cineva care dorește să se ridice în picioare, s-o facă acum. Isus vă cunoaște și El a spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu este atras de Tatăl Meu.*” (Ioan 6.44). Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Este în ordine.

Priviți numai la Isus Hristos care Se arată în adunare și face exact ceea ce a făcut în Scriptură. Acest lucru este absolut imposibil pentru un om, așa că este nevoie de Duhul să facă aceasta.

Dacă Îl numiți ca și fariseii: „un duh necurat”, vă veți primi răsplata cuvenită, iar dacă Îl numiți Duhul lui Dumnezeu, atunci acceptați-L! Acceptați-L ca Mântuitor personal, pentru că El este Isus Hristos, singurul Mântuitor al lumii. El este Fiul lui Dumnezeu care a murit pentru tine și este aici în persoana Duhului Sfânt. El este încă același Isus, Isus Hristos în Persoana Duhului Sfânt.

Dacă nu L-ați acceptat niciodată ca Mântuitor, ridicați-vă și mărturisiți pentru El, fiindcă vine ceasul când Se va ridica și El și va mărturisi pentru voi. Fiți martorii Lui și El va fi Martorul vostru.

Văd că sunt care s-au ridicat. Dacă mai este cineva, să se ridice înainte să începem să ne rugăm. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze aici, în prezența Lui. În ordine. S-au ridicat mulți.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, acolo în spate. Bărbatul acela stă deja în picioare cu mâinile ridicate. Dumnezeu să te binecuvânteze. Este bine. Dumnezeu să vă

binecuvânteze. Este minunat. Așa este. Primiți-L chiar acum.

Vă spun în Numele lui Isus Hristos că aici nu este nici o viață care să poată fi ascunsă de Dumnezeu și pe care El să nu mi-o poată descoperi, iar voi știți aceasta. Toți cei care ați mai fost în adunările mele și ați văzut o întoarcere masivă, să spuneți: „Amin!” („Amin”).

Da, domnilor, voi știți că este adevărat. Eu știu că printre noi sunt oameni care ar trebui să-și încredințeze chiar acum viețile în mâna lui Isus Hristos. Vă rog să faceți aceasta cât timp aveți ocazia și sunteți în prezența Sa divină, pentru că s-ar putea să fie mai târziu decât credem.

Când El vine și ne binecuvântează cu prezența Sa divină, dovedindu-ne că este viu, Cuvântul Său Se confirmă. Aici sunt opt sau zece oameni care au fost deja vindecați. Dacă mă credeți pe cuvânt, ca slujitor al Lui, veți crede că Lumina pe care o vedeți în acea fotografie și pe care știința o are expusă chiar la Washington DC, ca dovadă că este singura Ființă supranaturală fotografiată vreodată, este de fapt Lumina care Se plimbă acum de jur împrejur prin clădire. Așa este.

Credeți numai! Ultimele cuvinte pe care le-a spus Isus înainte de a părăsi pământul, au fost: *„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: ... își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”*

Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.

Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele care-l însoțeau. Amin.” (Marcu 16.17-20).

În timp ce eu mă rog pentru voi toți, rugați-vă și voi unii pentru alții. Domnul Isus,

Fiul lui Dumnezeu, care S-a ridicat din morți a treia zi, pentru că moartea și iadul nu L-au putut ține, S-a dus în slavă și stă la dreapta majestății lui Dumnezeu, ca să facă mijlocire pe baza mărturisirii noastre. Prezența Lui vitală este aici în forma Duhului Sfânt, făcând toate aceste lucrări, descoperind gândurile oamenilor, spunându-le ce boli au și vindecându-i.

Oh, Dumnezeule, este un lucru extraordinar să putem vedea lucrarea Ta măreață în această zi atât de încurcată și plină de politică, politică bisericească și tot felul de alte lucruri lumești! Noi nu avem nevoie de cuvântări sau de alte lucruri de felul acesta, ci Îl vrem pe Duhul Sfânt care Se află chiar acum în mijlocul nostru, pe Isus Hristos care face și acum aceleași lucruri pe care le-a făcut atunci când a fost pe pământ. Oh, Dumnezeule, ai milă!

Satan, tu vezi mâinile acestor oameni care se pun peste cei de lângă ei. Tu ești o creatură învinsă și nu poți să-i mai ții, de aceea îți poruncesc în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, să-i eliberezi și să ieși afară din ei. Ieși afară din acești oameni, boală și neputință! Îți poruncesc în Numele lui Isus Hristos să-i lași în pace!

Credeți din toată inima! Dacă credeți, ridicați-vă în picioare și acceptați-L! Ridicați-vă mâinile spre Dumnezeu și spuneți: „Cred și-mi accept vindecarea!” Ridicați mâinile, lăudați-L și spuneți: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse.”

- Amin -